

PINTJOS //

- Matur og samrøður

TIÓÐHILD PATURSSON

Ná... nakað spenandi hent seinastu dagarnar? Okkurt eg átti at skrivað um? Kanska? Ella okkurt sum er best at tiga um? Kanska?... SUM tað er trupult at skriva um mat hendan gráa hósmorgunin - tað er sjálvðan eg øvundi hinum tíðindaskrivandi fólkunum her í Miðlahúsinum, men akkurát í dag er torført at lata vera. Ella hvat? Nei, okkurt stað eri eg glað fyri at sleppa undan. Tí so ella so verða tey partar av skitna spælinum - inspektørar ella vaskikonur ella runublak-kastarar, hvør veit. Onkusvegna luttaka miðlarnir í øllum førum í politiska spælinum. Tey eru viðspælalar og deginera hvat ið er týðningarmikið at vita. Onkuntíð ynski eg meg aftur til eina tíð, tá ið eg ikki nýttist at vita. Ikki nýttist at hugsa um avleiðingar - fyri meg, fyri Føroyar, fyri

heimin.

Eg minnst morgunin eftir 9/11 - tvey flogfør blivu startskotið uppá nýggja óttan í vesturlendingum - óttan um yvirgang. Hóast heimurin var ristur, so høvdu hesar ristingar enn ikki rakt meg. Eg var barn, 12 ára gomul, eg var hjartkipt, men ikki um yvirgang og tey tvey flogførini. - Mamma ringdi heim úr Íslandi. Tað fyrsta eg segði í telefonini var: Hava tit hoyrt hvat er hent!? Ja, segði mamma! Tað er ræðuligt, segði eg. Kanska verður hann blindur!!!

Eg hevði hoyrt okkurt um tvey flogfør, og eg hevði sæð hitt næsta beinleiðis í sjónvarpinum - trýsta seg inn í annað tornið. Stutt eftir raplaðu bæði tornini. Men tað var ikki hetta ið fylti mitt høvd. Uttanfyri badmintonhøllina hevði ein drongur stungið ein annan drong við knívi - í eyga. Kanska bleiv hann blindur? Eg kendi ikki drongin. Men ein av mínum

lærarum hevði verið lærari hjá honum. Hann varð stungin við knívi, her, í Føroyum. Tað var ræðuligt. Tað var ræðuligt í Føroyum. Ræðuleikar aðrastani í heiminum var eg so von við at síggja í sjónvarpinum - eg skilti ikki hví hetta við báðum flogførunum skuldi verið verri enn tað vanliga. Ja, var tað egentliga tað? Kanska. Tað var tað í øllum førum fyri tey ið vóru við og teirra nærumhvørvið. Men hetta nærumhvørvið var ikki mitt.

Matur er eitt sovorðið frírúm fyri meg. Óansæð hvat hendir rundan um okkum, so mugu vit eta. Matur fer altíð at hava týðning. Tað hevur náttúran syrgt fyri. Eingin miðil kann broyta hetta. Ein heimskreppa kann broyta mátan vit síggja mat, kann broyta smakkirnar vit smakka, men ongantíð kann nakað broyta týðningin (fyrr enn vísindin finnur uppá tað

